

Spolek věřitelů a přátel práva, z. s.

v Mělníku dne 2. března 2023

JUDr. Pavlu Blažkovi, Ph.D.

Ministerstvo spravedlnosti ČR
Praha

do datové schránky adresáta

PODNĚT K PODÁNÍ STÍŽNOSTI PRO PORUŠENÍ ZÁKONA dle ustanovení § 266 trestního řádu

ve prospěch odsouzeného:

Maroš STRAŇÁK

výkonem trestu odnětí svobody ve věznici Kuřim, P. O. Box 21/5, 664 34 Kuřim

Podatel:

Spolek věřitelů a přátel práva, z. s.

v tomto podání a navazujícím řízení zastoupen Zbyňkem Prouskem

Jednou z primárních činností podatele, tedy Spolku věřitelů a přátel práva, z. s., včetně osobních aktivit a iniciativ jeho předsedy je snaha posilovat účast občanů na správě věcí veřejných. Při tom je jedním ze zásadních zájmů dobrovolná občanská činnost k podpoře vymahatelnosti práva a spravedlnosti v České republice, při čem také spolupracujeme s řadou dalších občanských sdružení i aktivních občanů.

V rámci naznačených aktivit dlouhodobě monitorujeme trestní kauzu odsouzeného Maroše Straňáka a logicky tak i Davida Šimona-spoluodsouzeného v kauze samé.

V ústavě České republiky je mj. zakotveno, že základní práva a svobody jsou pod ochranou soudní moci. O tom, že tomu tak reálně je i v kauze STRAŇÁK & ŠIMON však máme značné pochybnosti, jejichž vyústěním je i tento podnět k podání stížnosti pro porušení zákona.

V kauze Maroše STRAŇÁKA (a spoluodsouzeného Davida ŠIMONA)

1.

Krajský soud v Brně, pobočka Zlín rozhodl dne 22. srpna 2013 rozsudkem čj. 61 T 15/2013-2723 o zproštění obžaloby ze zvlášť závažného zločinu vražda spáchaný formou spolupachatelství protože nebylo prokázáno, že obžalovaní skutek spáchali.

2.

Krajský soud v Brně, pobočka Zlín dne 10. dubna 2014 rozhodl znovu, rozsudkem čj. 61 T 15/2013-3252, a to tak, že obžalované uznal vinnými a odsoudil Straňáka k trestu 25 let a Šimona k trestu 21 let nepodmíněně.

3.

Vrchní soud v Olomouci projednával dne 3. června 2014 odvolání odsouzených, napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu, a rozsudkem čj. 3 To 50/2014-3367 odsoudil Straňáka k trestu odnětí svobody na 24 let a 6 měsíců a Davida Šimona k trestu odnětí svobody na 20 let a 6 měsíců.

K tomu podatel poukazuje na informace, které považuje za významné a zásadní k objektivnímu a nestrannému posouzení zákonnosti v kauze samé.

1.

Případ je de facto postaven na konstrukci tzv. pachových stop, a to navíc pachových stop, jejichž označení, sejmutí, zajištění, transport, komparace a další úkony byly provedeny zcela v rozporu s platnou legislativou, odborností i zdravým rozumem, včetně možnosti takzvaného přenosu pachových stop mezi obžalovanými a vyšetřujícími policisty. Navíc-pachové stopy nebyly zjištěny a porovnány u všech v případě figurujících osob.

2.

V případě figurující soudce **JUDr. Libor LOSA** aplikoval neprosto neobvyklou a nestandardní rozhodovací praxi, kterou podatel shledává spíš jako snahu prokázat vinu, než respektování zásad tzv. praktické jistoty o vině a presumpce nevinu.

3.

Policie „ví kdo je vrah“ už v době domovní prohlídky u obviněného Šimona, a obdobně totéž ví už v době rozhovoru s Monikou BEŇUŠOVOU, přítelkyní obviněného Straňáka.

4.

Vedoucí policejního týmu si před soudem „nepamatuje“ zda byl přítomen zajišťování stop (jako kdyby tak brutální vraždu, jakou je případ usmrcení Miroslava SEDLÁŘE řešil každý den ?!).

5.

Obžalovaný Straňák je uznán vrahem v případě brutální vraždy, u které je jedním z projevů brutality množství krve téměř všude - avšak Straňák „nesnáší krev“, resp. neunes pohled na krev!

6.

K útoku na zavražděného mělo být použito dvou předmětů:

ad 1) zbraně (plynového revolveru) z něhož se dle konstrukce Policie ČR ulomil lučík

ad 2) kovová tyč nebo trubka.

Když pomineme chabou konstrukci policie k zmíněnému lučíku zbraně, pak je pozoruhodný nepoměr mezi „zájmem policie“ o zmíněný lučík zbraně a „nezájmem policie“ o zmíněnou kovovou tyč nebo trubku.

7.

Nerespektování detektoru lži u Maroše Straňáka, s výsledkem – nevinn!

8.

Nerespektování znaleckého posudku, že u obou obžalovaných nejde o předem plánovanou agresivitu.

9.

Nerespektování znaleckého posudku, že pobyt obou obžalovaných na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný.

10.

Nerespektování svědků jejichž svědectví je v očividný prospěch obou obžalovaných; zejména pak svědectví Jaroslava Krause.

11.

Nerespektování nevěrohodnosti svědectví a chabých morálních kvalit svědků Milan a Ludvík Rakaš, a naopak očividně účelové zvýšení hodnověrnosti jejich výpovědi; včetně skutečnosti, že ani Milan RAKAŠ ani Ludvík **RAKAŠ**, jakož to svědkové nevnáší do případu žádné nové skutečnosti.

12.

Zarážející ignorace DNA třetí osoby, občana SR jménem Zoltán **KOVÁCS**, včetně ignorace jeho účastenství v předmětném příběhu (kauze).

Z úhlu pohledu podatele došlo v případě objasňování vraždy Miroslava Sedláře k mnoha pochybením, a rozhodně nelze vyloučit, že nanejvýš pravděpodobně došlo také k postupu, ve kterém orgány činné v trestním řízení po pachateli či pachatelích oné vraždy objektivně nepátraly, ale toliko činily úkony k tomu, aby Straňákovi i Šimonovi prokázali vinu, a to vše za tolerance SZ.

Když pak soudce **JUDr. Radomír KOUDELA** obviněného Straňáka (i Šimona) zprostil viny, postupoval tak v celé kauze zřejmě jako jediný soudce, který původně v případě samém rozhodoval slušně a poctivě, v případě neshledal praktickou jistotu o vině obžalovaných, respektoval všechny zásady trestního řízení, a ctil tak právo i spravedlnost.

V kauze samé se také podatel nemůže vypořádat s úvahou, že **poté, co byl Vrchním soudem v Olomouci (předseda senátu JUDr. Libor LOSA) vyhlášen rozsudek čj. 3 To 50/2014-3367 (zdroj)**, který o odvolání obou odsouzených rozhodl, jak rozhodl – tedy odsoudil Straňáka k trestu odnětí svobody na 24 let a 6 měsíců a Davida Šimona k trestu odnětí svobody na 20 let a 6 měsíců, **byly všechny další úkony stran justice už jen bohužel obvyklým justičním egoismem a šablonovitým „opisováním“ a „papouškováním“**, podobně jako tomu bylo či je zřejmé v obdobných kauzách, jako např.: PARKANOVÁ, TEMPL, NEČESANÝ, SKALICKÝ+ZEZULA, KRAMNÝ, BRŮČEK+BUCHEL, NÁROŽNÝ.... apod.

Vzhledem k výše uvedeným informacím má podatel za to, že v kauze odsouzeného Maroše Straňáka (i spoluodsouzeného Davida Šimona) byl ve všech stádiích trestního řízení, a to ať už více či méně porušen zákon. Proto podatel tímto činí podnět ministrowi spravedlnosti, aby ve smyslu ustanovení § 266 trestního řádu podal stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného Maroše Straňáka. A zřejmě tak i spoluodsouzeného Davida Šimona.

Vyjádřeno jinak:

Dysfunkci české trestní justice je nutno neodkladně, odvážně, nekompromisně a akčně řešit,

Zbyněk Prousek